

INSTRUKCJA KONFERENCJI EPISKOPATU O WPROWADZENIU W ŻYCIĘ PRZYWILEJU STOLICY APOSTOLSKIEJ Z DNIA 7.7.1961 R. DOTYCZĄCEGO ŚPIEWU I CZYTANIA TEKSTÓW PODCZAS MSZY ŚW.

(Warszawa 1/1962/5-8)

Konferencja Episkopatu Polski na 69 posiedzeniu przyjęła i podaje do wykonania następującą Instrukcję:

I. Śpiewanie stałych części Mszy świętej

1. Teksty Mszy świętej: Gloria, Credo, Sanctus wraz z Benedictus, i Agnus Dei mogą być śpiewane przez wiernych w języku polskim jedynie w przekładzie zatwierdzonym przez Episkopat. Taki tekst tłumaczenia posiadają wszystkie Kurie Biskupie -przy czym, obok "Credo" mszalnego, dopuszczalne jest "Wierzę w Boga..." używane w pacierzu.

2. Do wymienionych tekstów mszalnych można wykonywać te jedynie melodie, które otrzymają aprobatę Podkomisji Liturgicznej Episkopatu dla Spraw Muzyki i Śpiewu Kościelnego; Jedna z takich melodii znajduje się w śpiewniku Parafialnym - Wydawnictwo Kurii Biskupiej - Olsztyn, 1961, str. 74 nn.

3. Po uzyskaniu przywileju Stolicy Apostolskiej, w miejsce. tekstów stałych podczas Mszy św. śpiewanych, nie wolno wykonywać innych dowolnych pieśni. Pieśni takie mogą być śpiewane tylko w czasie Mszy św. czytanych, byle by ich treść była zbliżona do poszczególnych części mszalnych.

Uwaga:

Czynny udział wiernych we Mszy św. śpiewanej, jeżeli chodzi o śpiewanie stałych części mszalnych, jest następujący:

Wszyscy wierni śpiewają;

a) po łacinie liturgiczne odpowiedzi:

Amen,

Et cum Spiritu tuo,

Gloria tibi Domine,

Habemus ad Dominum,

Dignum et iustum est,

Sed libera nos a malo,

Deo gratias

b) po grecku:

Kyrie elejson... Chryste elejson... Kyrie elejson...

c) po polsku:

Gloria,

Credo - albo mszalne, albo z pacierza,

Sanctus razem z Benedictus,

Agnus Dei,

Dowolne - okresowe pieśni w języku polskim mogą być śpiewane podczas Mszy św. śpiewanej, po odśpiewaniu świętych słów liturgii np. w czasie ofiarowania, po podniesieniu.

4. Pomimo przywileju Stolicy Apostolskiej, zaleca się pielęgnowanie i wykonywanie śpiewu gregoriańskiego i polifonii w języku łacińskim tam, gdzie są odpowiednie warunki (Zespoły śpiewaków, chóry kościelne etc.).

5. W Seminariach Duchownych, diecezjalnych i zakonnych, naukę śpiewu gregoriańskiego, należy zgodnie z programem, szczególnie pielęgnować, a także w Domach zakonnych nowicjatch, tym bardziej, że i nowe liturgiczne polskie melodie oparte są na rytmie i modalności gregoriańskiej.

6. Poleca się wszystkim Rządom kościołów parafialnych, rektorskich i zakonnych, by z całą gorliwością wyuczali - z pomocą organistów i kościelnych zespołów śpiewaczych - ogół wiernych śpiewać części mszalne zgodnie z przepisami niniejszej Instrukcji. Szczególną uwagę należy zwrócić na działość młodzież, która mając łatwość pamięciowego opanowania tekstów i melodii będzie je wykonywać wzorowo.

7. Wymienione w Indulcie części można również śpiewać i recytować po polsku w czasie Mszy św. dialogowanych. W czasie Mszy czytanych i dialogowanych można również śpiewać odpowiednie zwrotki pieśni mszalnych.

II. Czytanie epistoły i ewangelii

8. Zgodnie z udzielonym Indultem w czasie wszystkich Mszy uroczystych lektor, subdiakon i diakon, po odśpiewaniu Lekcji, Epistoły lub Ewangelii, zwróciwszy się do wiernych odczytują je po polsku. Tekst Lekcji lub Epistoły należy poprzedzać tylko nagłówkiem o następującym brzmieniu;

Czytanie Księgi ...

Czytanie Proroka ...

Czytanie Dziejów Apostolskich ...

Czytanie Listu św. ... apostoła do ...

Czytanie Księgi Apokalipsy św.Jana apostoła ...

Tekst Ewangelii należy poprzedzać tylko nagłówkiem w brzmieniu:

Słowa (początek) Ewangelii świętej według świętego ... Dopiero po odczytaniu Epistoły po polsku Subdiakon-całuje rękę Celebransa. Podobnie dopiero po odczytaniu Ewangelii po polsku Subdiakon znosi jej tekst do ucałowania Celebransowi.

9. Wskazane jest, aby w kościołach o długim prezbiterium lektor, diakon i subdiakon, przy czytaniu lekcji i ewangelii podchodzili do balustrady.

10. W Mszach śpiewanych sam Celebrans natychmiast po odśpiewaniu Epistoły, zwróciwszy się do wiernych, odczyta jej tekst po polsku. Podobnie po odśpiewaniu Ewangelii odczyta jej tekst po polsku.

11. Przypomina się, że według rubryki mszału, w każdej mszy śpiewanej (bez asysty). Lekcję i Epistołę może śpiewać Lektor, a jeżeli go nie ma, Celebrans nie musi śpiewać Lekcji i Epistoły, lecz może je tylko odczytać. Wypada jednak, aby. w dni świąteczne Epistoła była śpiewana.

12. W związku z udzielonym w Polsce Indultem, do Mszy uroczystych i śpiewanych mają zastosowanie następujące przepisy Instrukcji św. Kongregacji Obrzędów z dnia 3 września 1958 r.: "16. c) Tam gdzie specjalnym Indultem zezwolono, aby w Mszach śpiewanych celebrans, diakon i subdiakon oraz lektor, po odśpiewaniu Epistoły lub Lekcji oraz Ewangelii według melodii gregoriańskich mogli wygłosić te teksty także w języku narodowym, powinni je głośno i wyraźnie odczytać. Nie wolno posługiwać się śpiewem gregoriańskim autentycznym lub podobnym.

96 e) Tam gdzie Stolica Święta pozwoliła na odczytanie Epistoły i Ewangelii w języku narodowym, po odśpiewaniu tekstu łacińskiego, komentator nie może tego czynić zamiast Celebransa, Diakona, Subdiakona czy Lektora".

Natomiast w Mszach czytanych, nie objętych indultem, Lekcję, Epistołę, i Ewangelię może czytać Komentator, lub jakiś Lektor, zgodnie z numerem 14 c) cytowanej Instrukcji świętej Kongregacji Obrzędów.

13. Polskie teksty należy czerpać ze zbiorów perykop zatwierdzonych przez władzę kościelną do czytania na kazalnicy.

14. Niniejsza instrukcja wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1962 r.

Imieniem Episkopatu Polski
(-)+Stefan Kard. Wyszyński

[<<powrót](#)